XI 205

Guilielmus Budæus Udalrico Zasio Juris professori Salutem.

Commentarium tuum legi, in legem altera de origine iuris, domo mihi missum a Claudio Cornimonta viro nostri ordinis tu primis gerendando, tuq; existimationis studioso, ut ex eius tuis sensi. Quoniam vero tu ad me eo de opere scripsisti (Christi litere ipsos mihi testio quo rosu intuiderint), eo mihi tpe reddite quo mihi nihil q̃z tras aio agitaborem) nisi ad te ipe virissim scriberem. Quid sentirem tu vel infensum me vel insolentis similem merito iudicares. Atqui igitur pronio et placabili aio, mea ea de re sententia, meq; de aio tuo sensum. Si tu simili quada charitate ductus, ac iuris prudentiq genio instinctus, liti te isti et rimini opponendum duxisti, ne informose atq; ignominiose reatu, destituisse, prodidisseq; videreris, eximie illig doctrine, opinionez, eius ppensis et consultis orbis etiam rectores suq; maiestatis fasces submittere non gauentur, imperij absoluti potentiam iuris radis astingi, summa animi equitate perpetientes, feristi tu quidem ingenue et strenue, atq; hoc more Quos in quaq; ipsos arte et scientia non permittit q̃tid incumbendo, inuigilando, insudando, in algendo proferent. Quibus utiq; quemiet ipsis, Cuig adipiscendę doctrinę gra genium suq; venientibus annis diu ac multum fraudarint, eius doctrinę dignitate tuentur & dirimant, rectorum nullus detractore. Proinde si iuris iuris maiestas (quo ego etiam illud agens rupide conseruare solitus sum, ut iudicare possint, qui stili mei modum propius inspicient, sepenumero intra fines eig disciplinę versantis) si eius studij dignatio atqz indicatura, ob illas scelerates annotationes meas. Quoquo modo minuta est, ob id quod primo iur auctoritatis scriptores immodica verborum licentia inuisi status sum, Acrissimum etiam ipsum eius cohortis ductorem, dentioriq; iuris

interpretationis columen fustario (si Dijs placet) dignum esse pretexere
aclamitarim, patrocinioq; orbata tot annos disciplina ipsa iniuriis
flagitare et implorare suę dignitatis asserturam tantaq; indignitate
vindicarem, te aut alium quempiam singularis ac multiplicis scientię
hominem videbatur, Est enim quod tibi gratias et habeam et agam,
qui rei indignitate permotus, tamen aculeos eloquentię tuę non
nisi retusos in me stinxeris & inermes alitez atq; in vulnę
manes quibus nunc egesti arcebimur. Sin illud rursus satis aurium
tisti temeritatis me nunc fateri et agnoscere, Quod in auctores
ingeniosos & receptę apud primos amplissimosq; ordines auctoritatis
inuertus sim forsitan animo qualtantusq; ipse parz erat, sed enim
correpis etiam verbis non semel in alijs meis scripis testatus sum, in
actione experiere quasi cum te pertinari, aut infiratore. Presertim
cu a nullo du postulatus, in me tamen ipsum euadiverterendu duxeri
sine prevaricatione. Nisi vero pro satisfactione no accipies,
Quod tot exemplarium traduribus inuenilem & ingultu seruore
per tot prouinciarum affinias, tot heinz ora no dubitaui ernatum
meu detractans. Adde quod postrema librariorum editio, etiam
creatus nota iusta est, ut pinitentiaz preferens. Quą si cum
predentibus aggreueris, intelliges et videbis quorum gurciorum indignitate
maxime in me exsanguisti, Quę mihi ipo preps aiq & a veritatis
scientia confidenior expresserat in scribendi tyrocinio, ea ferre
gurcia prout sub oculos transmittentes miserunt in tumultuaria
et subsultanti recensione, resim punstimq; a me ipo indignabundo
gturidata esse ut pudenda et penitenda. Atenim no in Budeum
sed in Vallam accusationis tuę aciem instruxisti. Quasi vero
disserum sit sub Vallę persona Budeum te ut Aristiomastiga
iure castigare iure pugnis teris, interdumq; locis ranidere,
Nimirum ut Vallę comitu et subscriptore. Quo nomine tanto
abest ut magnopere ureaz, ut etiaz agnoscendu vel mihi iniuria

Complexandu duram, vidu pudendu aut auersandu. Atqui
cum ob rem unq; me et inferiore uteris, dum taxat si hactenus
iuris gultorum reuerentia nozq; perfunctum esse te patrocinio statuisti
Neq; fere inuenias inter hoies nosti ordinis, qui minus iniuria
faciat ut fidem bona agnoscat, et sum omniq; liberiore animo
equioreq; videbor. Proinde redo te mihi quam citissime et ad
disceptationem placitu, infirias no ibo tua mihi te protasse industria,
rendidiq; propositum tuum defendendi auctorum, cum presertim iusto
te dolore permotu ob eorum sugillata scriptorum auctoritate, quorum tu
nominatis in istaz opinione dignationeq; recusti. Tametsi est
rursus qd loliginez animi male affati subdeat, utiq; tu in
genitario legis Pomponianę contemptim me interdu et fastidiose
nominas, Sepissime etiam puarirabunde nome meu ~~dicere~~ diceas,
Tu quidem qui alios alterius verbis et ad fastidiuz usq; legentiuz
laudibus in celum fers, quam interim quę mea sunt plane mihi
auferas non sine questa gre stellionatus. id qual plexu fortasse
quoquo modo tegere potuisses. Si in operis fronte estimationiz operis
mei non fecerus, Adiuto (si Dijs placet) Erasmi elogio.
Quod quam frezis ipsum, tam torpentis sensus esse me existimasti,
tum ut aiunz non presentisterem, totiqz adeo libri Minu no prepe
Quotus & enim qfqs lectorum cui res tam expsima no stati atq; libru
euoluit, in oculos mentis incurrat. Ner tu mihi sit qz pseudes,
alioquin Budeu tibi esse inuisum, etiaz si annotationes eg eo noie
despuere te autumo. Quare gustum ex aio meo fastitans, haud
haud egre mihi impero, huig stomachose scriptionis graviaz tibi fouere,
Qua (ut opinor) ipsam non gmittes ut asperatus esse videare,
Siquidem & doctus es tam bonus esse videriq; meditaris. huig mei
stomachi causa est, quod no dignitate propugnanda tibi causę fuisse
video ad auctorum, aliqr enim meorum (in urce eni amorum aliquor
qpz lusi, aliud utiq; agens, et inter studiosos ingenode feriatus) Sicu

XI 205c

Verum quum non ita temerario impetu, sed honesta graviqz causa
impulsum fuisse te videam, & peritus ad iuris peritorum auctoritate
tuendam vtinerdomqz, quo annotatiem meam opinio (quam
tuta est illamqz) labefactasse tibi videbor. Quidqd hactenus
vel dixisti de me ut significasti, non meminisse mihi fuit g[illegible]
ut quidem † vario tibi sim, liceat modo mihi cauere ut lex
amnestię in mea etiam causa valeat. Neqz aut vllq (e co-
quibus negotium aliqd in tris bonis, bona fide fecit, cui [illegible]
Budeus eo in opere qz sibi placeat ipse, que mihi causa fuit ut qd
stat adnotationiuz, reptuz et intermissuz aliquot annos, postea appe[illegible]
ibus me amicis tractatu et pene profligatuz ita denqz adiecerim,
ut extrema ei manu addere, nec mihi ipse imperare potuerim, nec
haeres mei amantissimi persuadere, non minq ipsi iuris ciuilis me e
state ciuiliuzqz adeo eiuz disciplinaru ceruitez et elegantez gsumptes,
qua tu aut eorum gspiez alius, Quibus gtigit ipsis opaz egregiaz de
studio nauasse. Tu ultim ut expendas ar teru ipse iudices ęgto
te alienore ante in superiore commentario plurezis. Atqz in ~~Antino~~
Antinomiaru explanatione feristi. Vel parus hor tibi [illegible]
modo vel mihi de te iudicare permittas (de que magnifice [illegible]
sentio) longe te ab ingenio transuersuz esse zaptim pę stomach[illegible]
ut iuio certe impetu cause uestę patrocinandi, quu liberal[illegible] ipsi,
qui etiam in eloquentiaz inuectus, Demosthene illu ciuiliuz omniu
decus et ornamentu, loquuliciuz uocare sustinuisti. Quod [illegible]
multoru criminu esse posset, si quis exaggerare rei atrocitate
vellet. Vale et si omnia de me sentis iterum scribe, ut tuas
saltem literas tuas aspeczez quando priores intercezunt.
Parisijs 0. Sauo Kat Sextilis.